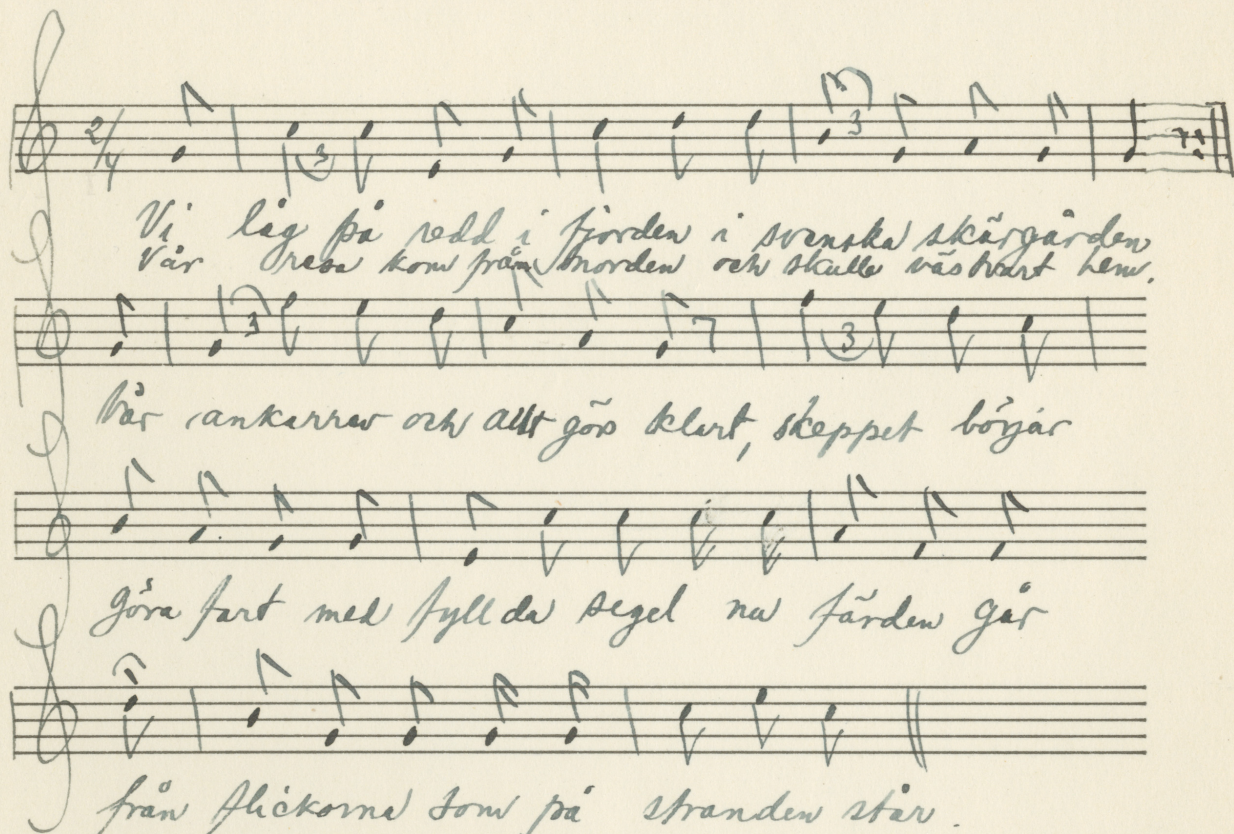

Lij
Gömans vira.

Kop

Lamparland, Klemetsby
Joh. Erik Gustavsson
199.

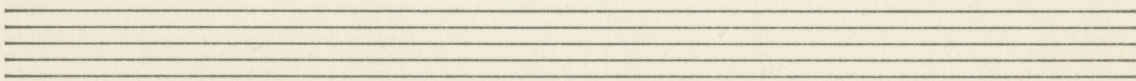
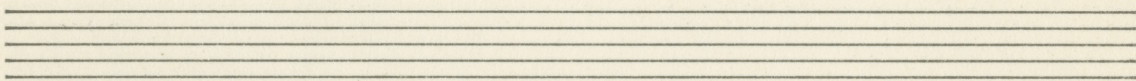
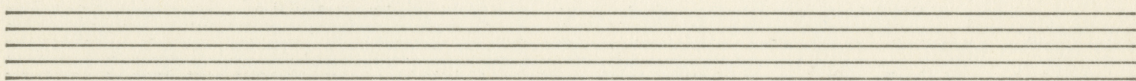
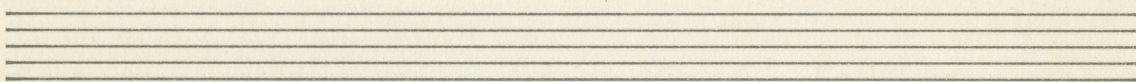
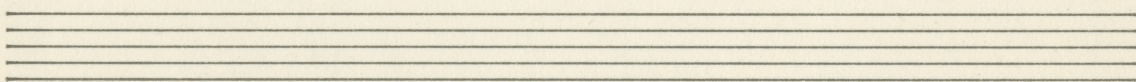
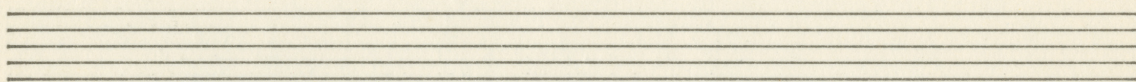
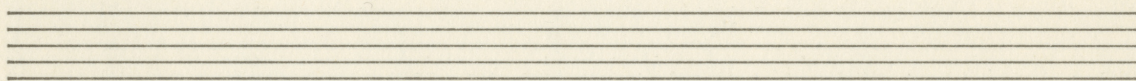
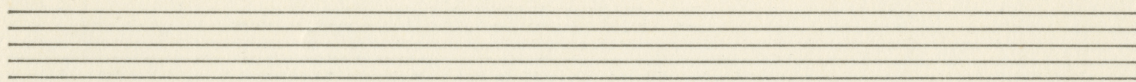
426

Vi lig på rodd i fjorden i svenska skärgården
Vår bren kom från Norden och skulle värt hett.
När ankeren och allt gös klart, skeppet böjar
Göra fart med fyllda segel nu färden går
från flickorna som på stranden står.

$\frac{A}{B}$ R. E. Westerlund $\frac{O}{V}$
Helsinki-Helsingfors

Vi lig på redd i fjorden i svenske skärgården
När resan kom från nordens och skulle västvärt hem
Vår ankarror och allt gös klart,
Skeppet börjar göra fart
med fyllda segel nu färdens går
Från flickorna, som på stranden står.

Men när vi går ut hemmen och ämnar oss ad kryss
Att flickorna på stranden och vifter oss en kyss
De se oss litet sorgsna ut
Snart nu är vår vänskap slut
Ni Finlands gossar från dem far
Som deras kärlek upptänt har.

Det var en torsdagsafton, jag minns den jängen (re)
Babörbrakten var utsagder och styrbords gängen var
Så begynte vi ad purra att
Vi har en seglare fört.
Rejs upp, rejs upp, skrek timmerman
Han kommer rakt på oss, den far.

Han kom oss rakt för bogen, tog av vår kligrarblom
Han ropte, som en jövel: Skepp höj, vad you kom from!
Kom an, den gavs ad brassa upp

42 med foglig vind på oss
Hans bejnte brass, vår krypsmest sprang
Vår klyvertorn gick överlong.

Krypsmestern lig och dampen, slog kajutskuppen av
Kom gubben ut på däck, frågte vad för det var
Kuppen över kapten för
Gubben lig på däck och svar.
Nu har det krossat mina liv.
Jag arme men jag lider nöd.

Testället för ad kryssi fick vi igen nordlig vind
Och åska der därefter kom vi full Pallmot in
Vår kapten har gjort hever
Och skeppet går från skulden fri
Ty engelsman betelat har
Satt som krossat och skamfilat var.